

Kreditorer, vi have i det fremmede, ville omtrent for hvilken som helst Pris søge at faa deres Penge tilbage igen og blive af med vore Papirer. Og det rummer ganske sikkert en Fare, som man gjorde klogt i at gøre sig fortrolig med i alt Fald, inden man bedømmer Værdien af den Lykke, som det skal være at faa fremmede Penge ind i Landet.

Det ærede Medlem nævnte, hvad jeg slet ikke talte om, saa det rimeligvis alt-saa slet ikke sigtede til mig, at den Betragtning kunde godt anlægges, at vi maaske havde staaet heldigere nu, hvis Stiftelsen af de mange Kreditforeninger ikke havde givet saa let Adgang til at faa Laan. Ja, jeg tror, det Spørgsmaal kan rejses. Jeg husker tydelig fra min Drengetid, da den første jydsk Kreditforening for Landejendomme blev stiftet, at den i Løbet af faa Aar i høj Grad medvirkede til, at saa mange jydsk Landmænd gik bag af Dansen. Navnlig paa Vestkysten, ja for Resten ogsaa i Midtjylland, var det forud for den Tid, da Kreditforeningen stiftedes, saa godt som umuligt at faa Laan, og da nu pludselig alle Sluser aabnedes, og man kunde faa Laan op til Halvdelen af Ejendommenes Taksationsværdi, var der mange Mennesker, der laante, i den Tro, at de, naar bare de fik Penge, kunde gøre alt muligt, og saa laante de alt, hvad de kunde laane, og forinden de vidste et Ord af det, vare Pengene svundne bort, dels til Nytte, men meget ofte til Unytte. Men jeg er enig med det ærede Medlem i, at ikke nogen dødelig kan sige, hvorledes det vilde se ud i Landet, hvis man ikke havde faaet denne lette Adgang til Penge. Det er et aabent Spørgsmaal. Spørgsmaalet kan rejses, men neppe besvares.

Endnu vil jeg blot i al Almindelighed sige over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 6te Valgkreds (Alberti), at jeg tvivlede ikke om i Lørdags, at det ærede Medlem mente, at Skattekommissionens Forslag endnu havde lidt Liv, eller maaske kunde der pustes lidt Liv i det for en kort Tid, men nu hører jeg af det ærede Medlem, at det skal være spillevende, ja endogsaa som mange andre, der blive dømt til Døden i Folkemunde, kan leve

meget længe, overleve sine Konkurrenter. Jeg vil dog sætte et ret stort Spørgsmaalstegn derved. Jeg tror, at det ærede Medlem i sit Inderste ikke er saa grumme uenig med mig i saa Henseende. Jeg tror nok, vi kunne blive enige om, at Skattekommissionens Makværk — ja, jeg siger: *Makværk* — i Virkeligheden har levet sin længste og vistnok ogsaa sin bedste Tid.

Formanden: Der er endnu fire, der have ønsket Ordet, og jeg skal derfor standse Forhandlingen for i Dag. Men jeg vil forberede ærede Medlemmer paa, at det kan blive nødvendigt at udstrække Mødet i Morgen ud over Aftenen.

Det næste Møde holdes i Morgen Kl. 1, og Dagsordenen er da:

1) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ophævelse af Gammelskatten, Land- og Ligningsskatten af Ager og Engs og Skovskylds Hartkorn, Ligningsskatten af Købstæderne samt Bygningsafgiften og om Indførelse af en Skat paa faste Ejendomme efter Ejendomsskyld.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Formue- og Indkomstskat til Staten.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Statstilskud til Kommunerne.

4) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændringer i og Til-læg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning.

5) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om en forandret Affattelse af § 61 i Lov om det offentlige Fat-tigvæsen Nr. 67 af 9de April 1891.

Mødet hævet Kl. 4.40'.